

DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Curjuc Vadim,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Curjuc Vadim
împotriva Instituției de Învățământ Școala Profesională a orașului Orhei cu privire
la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale
pentru absența forțată de la muncă și anularea înscrierii din carnetul de muncă,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, prin care
a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Curjuc Vadim
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 25 noiembrie 2013 Curjuc Vadim a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎÎ Școala Profesională or. Orhei cu privire la anularea ordinului de
concediere, restabilirea în funcție cu încasarea tuturor plăților salariale pentru
absența forțată de la muncă și anularea înscrierii din carnetul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că începând cu 23 august 2006 s-a
angajat la lucru la Școala Profesională din or. Orhei în calitate de maestru în
producere.

A comunicat că la 17 octombrie 2013, pentru aplicarea violenței fizice față de
elevul grupei nr. 2, XXXXX, directorul ÎÎ Școala Profesională or. Orhei, Munteanu
Sergiu a emis ordinul nr. 217 din aceeași dată, prin care a fost concediat din funcția
de maestru instruirii în producere în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. n) și art. 301
alin. (1) lit. b) din Codul muncii.

A susținut că nu este de acord cu ordinul nr. 217 din 17 octombrie 2013,
deoarece cele invocate în ordin sunt tendențioase, ancheta de serviciu s-a efectuat cu
încălcarea prevederilor legale, iar decizia luată față de el, prin care a fost concediat,
fiind nefondată și ilegală.

A menționat că nu este vinovat de cele indicate în ordinul de concediere și nu
există vre-o hotărâre a instanței de judecată prin care să fie stabilită încălcarea
legislației care i se impută.

A afirmat că din anul 2006 și până la data concedierii nu a comis nici o abatere disciplinară. Niciodată nu a fost sancționat. Printre colegii de lucru se bucură de stimă și autoritate. Cu elevii tot timpul a fost în relații bune. Niciodată nu a avut cu nimeni conflicte.

Referitor la incidentul invocat în ordin, a reiterat că de fapt nu a agresat pe nimeni.

A solicitat reclamantul anularea ordinului nr. 217 din 17 octombrie 2013, prin care a fost sancționat disciplinar prin concediere din funcția de maestru în producere, restabilirea în funcția pe care a deținut-o până la concediere în cadrul ÎȘ Școala Profesională or. Orhei cu încasarea tuturor plăților salariale pentru absență forțată de la muncă și anularea înscrierii sub nr. 4 din 18 octombrie 2013 din carnetul de muncă.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 22 august 2014 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 a fost respins apelul declarat de către Curjuc Vadim și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 22 august 2014.

La 10 octombrie 2017 Curjuc Vadim a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Curjuc Vadim împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2017.

La 7 februarie 2018 Curjuc Vadim a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu soluționarea problemei în fond prin decizie.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârea a cărei revizuire se solicită a fost justă în raport cu actele dosarului existente la data pronunțării hotărârii, însă ulterior s-au descoperit noi materiale, potrivit cărora situația de fapt reținută de instanțele ierarhic inferioare nu mai corespunde realității.

A afirmat că decizia Curții Supreme de Justiție din 4 iulie 2017 nu este o simplă hotărâre, după cum s-a făcut referire în încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, or această decizie îl dezvinovățește integral pe Curjuc Vadim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

A menționat că la pronunțarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, sentință de condamnare a lui Curjuc Vadim încă nu era, dar a fost invocată doar informația procurorului despre intentarea unei cauze penale în privința acestuia.

A comunicat că concluzia instanței de apel despre faptul aplicării de către Curjuc Vadim a violenței fizice față de elevul XXXXX este eronată, deoarece este combătută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 4 iulie 2017.

În conformitate cu art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 26 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 1639 (f. d. 225), iar date cu privire la recepționarea acesteia nu se atestă.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 februarie 2018, în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de judecată, după examinarea cererii de revizuire, emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă în cazul în care cererea de revizuire se depune contrar prevederilor art. 451 CPC.

În conformitate cu art. 451 CPC al RM cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate reiese că, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În speță, se contestă încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 de respingere a cererii de revizuire declarată de Curjuc Vadim împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Curjuc Vadim și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 22 august 2014.

După cum rezultă din materialele cauzei drept temei de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015, de către Curjuc Vadim au fost invocate prevederile art. 449 lit. e) CPC.

După cum rezultă din actele cauzei, Curjuc Vadim, cu referire la prevederile art. 449 lit. e) CPC, a invocat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 4 iulie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Vlah Alina în numele inculpatului Curjuc Vadim, a fost casată total sentința Judecătoriei Orhei din 13 mai 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2017, în cauza penală în privința lui Curjuc Vadim și a fost dispusă achitarea acestuia de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În conformitate cu art. 449 lit. e) CPC, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

La elucidarea sensului corect al temeiului de la art. 449 lit. e) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică faptul că, în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau

deciziei a căror revizuire se cere, este important ca actul de dispoziție în cauză să devină irevocabil și ca acest act să fi stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii.

Nu este suficient ca aceste acte judecătorești care au fost anulate, să fie prezente pur și simplu în dosar, ci să se regăsească în motivarea acestuia sau să fi fost luat în considerare de instanța de judecată în temeiul art.123 CPC. Simplul fapt că cineva a anexat o hotărâre judecătorească, fie ea și irevocabilă, nu înseamnă neapărat că instanța a ținut cont de ea, atunci când a pronunțat o hotărâre judecătorească irevocabilă.

În sensul descris supra, la invocarea temeiului prevăzut la art. 449 lit. e) CPC, important pentru cauză este faptul ca actul judecătoresc care a fost anulat să se regăsească în motivarea hotărârii a cărei revizuire se cere.

Astfel, cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de Curjuc Vadim, în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. e) CPC, or revizuentul invocând decizia Curții Supreme de Justiție din 4 iulie 2017, a făcut referire la circumstanțe apărute ulterior emiterii deciziei instanței de apel din 24 martie 2015.

În speță, din analiza deciziei Curții de Apel din 24 martie 2015 a cărei revizuire se solicită, nu se regăsește temeiul invocat de către Curjuc Vadim, or, la momentul emiterii deciziei date, instanța de apel nu putea real să facă referire la sentința emisă de Judecătoria Orhei din 13 mai 2016 sau la decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2017, acestea fiind emise ulterior.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide însă că decizia Curții Supreme de Justiție din 4 iulie 2017, prin care a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Vlah Alina în numele inculpatului Curjuc Vadim, a fost casată total sentința Judecătoriei Orhei din 13 mai 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2017, în cauza penală în privința lui Curjuc Vadim și a fost dispusă achitarea acestuia de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii, nu poate constitui temei de revizuire în sensul invocat, deoarece acest act de dispoziție nu a stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii și nu a putut fi luat în considerare de instanța de judecată în temeiul art. 123 alin.(2) CPC.

Mai mul că, argumentul recurentului precum că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 4 iulie 2017 a fost dezmințit faptul aplicării de către acesta a violenței fizice față de elevul XXXXX, contravine conținutului actului judecătoresc menționat, or instanța de recurs l-a achitat din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal, deoarece Curjuc Vadim, exercitând funcția de profesor nu deținea calitatea specială a subiectului infracțiunii imputate, ceea ce la caz, nu poate exclude de drept tragerea lui la răspundere disciplinară.

Aici, este de menționat și faptul că revizuirea este o cale de atac de retractare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege. Iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului

stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Instanța de recurs reține că însăși faptul dezacordului cu actul de dispoziție contestat nu constituie un motiv suficient pentru revizuirea unei hotărâri.

La caz, se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile și Libertățile Fundamentale ale Omului.

Prin urmare, justificat Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 19 decembrie 2017, cu referire la art. 453 CPC, examinând temeiurile de revizuire, a conchis că cererea de revizuire depusă de către Curjuc Vadim nu se încadrează în prevederile legale statuate la art. 449 CPC.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele recurentului invocate în recurs, deoarece sunt lipsite de suport legal și nu pot constitui temei de admitere a recursului în sensul invocat, or acestea nu conțin temeiuri care ar indica expres la ilegalitatea încheierii recurate, prin care s-a dispus la caz respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă, mai mult că sunt similare celor invocate și în cererea de revizuire.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Curjuc Vadim și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Curjuc Vadim.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Curjuc Vadim împotriva Instituției de Învățământ Școala Profesională a orașului Orhei cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale pentru absența forțată de la muncă și anularea înscrierii din carnetul de muncă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva